

Slagelse Banegaard og med stor Misfor-
noiselse seer, at Toget ikke er færdigt til
at føre ham til Theatret i Kjøbenhavn, kan
ønske, at det gif paa en beleiligere Tid, og han
finder vistnok, at han har et berettiget Krav
paa at kunne deeltage i denne Kunstnydelse
saalebes, at han kunde komme tilbage igjen om
Aftenen; men Spørgsmaalet er, hvorvidt det,
at han faaer dette „billige Krav“ fyldestgjort,
ikke betales af Mange med suurt erhvervede
Skillinger; lad os huske paa, at enhver Sum,
som vi paa denne Maade borttage, røves fra
det Sted, hvor den naturligen var kommen
frem som en Frugt af Flid og Arbeidsomhed,
og at den ogsaa taber sit Udbytte og taber et
ganste andet Udbytte end de 2 pCt.; thi det
kunne vi være sikre paa, at den gode og dyg-
tige Arbejder eller den, der i det Hele driver
en god og fornuftig Bedrift, nok vil vide at
faae mere end de 2 pCt. ud af sine Penge.
Det er den ene Side af Sagen, at der ube-
strideligt lides et nationaloeconomisk Tab;
men den anden Side af Sagen er Villedet af
den blodige Uretfærdighed, som ligger i at
twinge den Ene til at yde til den Andens mere
eller mindre indbildte Krav.

De Sammenstillinger, man har villet gjøre
gjældende for at bringe denne Sag til at staae
i et mindre affstikkende Lys ligeoverfor Alt,
hvad hidtil den lovgivende Magt har villet ved-
skenne sig, kan jeg heller ikke erkjende Rigtig-
heden af. Man siger: Er der ikke Veie, og
er Staten ikke tidligere gaaet i Spidsen for
Anlægget af de store Veie, Hovedveiene? —
thi det maa jeg dog bede det indskrænket til. —
Har den ikke gjort dette og er det derfor ikke
rimeligt, at den gjør det Samme nu, da der
jo dog kun er Tale om en anden, nyere og
bedre Form for Veiene? Men her overseer
man jo aldeles, at det dog ikke er Veie, ad
hvilke Staten lader Enhver sørge for at skaffe
sig frem, som han bedst kan; thi Enhver møder
jo dog ikke med sit Locomotiv og bringer sig
frem med egen Kraft fra den ene Ende af
Banen til den anden. Nei der maa, en

Indgriben til fra Statens Side, en Præstation,
som ogsaa skal dækkes, og Prøven paa, om
denne Bei dækkes eller ikke, ligger i Be-
talingen for Transporten paa den. Over
den ikke saameget, at den kan give den
Betaling, den skulde, saa er det et Ratio-
naltab, at den er kommen tilveie, og,
er den tilveiebragt ved Tvang mod dem,
som langt bedre kunde bruge deres egne
suurt erhvervede Midler, saa har man ved Si-
den deraf gjort en blodig Uret. — Men Post-
og Telegraphvæsenet! Ja, mine Herrer, hvor-
for har Staten Post- og Telegraphvæsenet i
sin Haand? Den har det, tilveie fordi der er
en Side ved Post- og Telegraphvæsenet, som
kræver ganste andre Hensyn, end der er at
tage ved Jernbanerne; men hvorfor have saa-
godtsom alle moderne Stater navnlig endnu
Post- og Telegraphvæsenet i deres Haand?
Fordi det er gamle Regaler, det er Indtægts-
kilder, der ere gode, det er Indtægtskilder, og
det skulde de være, og det er en Ulykke, at de
ikke længer ere det. Det er ifølge en forkeert
Opfattelse af disse Forhold, at man troer at
kunne ansee det som et Gode, at denne Virk-
somhed gaaer aldeles fri, at man, medens man
lader den fattige betale Afgift af enhver Snaps,
han drikker, og af ethvert Pund Kaffe og Suk-
ker, han bruger, anseer det for, en stor Ulykke,
at der skulde lægges $\frac{1}{10}$ af en Skilling paa et
4 ß Frimærke. Nei, der er ikke det Mindste
deri, og de bedste Stater, de, der ere videst
fremme i Udviklingen, bruge dette endnu som
Indtægtskilde, og det er kun os, som ere paa
Veie med — thi endnu er det dog ikke sleet —
at ville opstille det som et Princip, at disse
Institutioner skulde for Guds Skyld slet ingen
Indtægt give.

Jeg kan derfor ikke paa nogen Maade, hvor
stor en Ven jeg er af en fornuftig Statsindu-
stri, finde det rigtigt at være med at gjøre dette
Omflag; jeg troer, at vi derved ikke blot ville
bortkaste Stallerne, men den virkelige, sunde og
naturlige Kjerne af det Princip, som den lov-
givende Magt igjennem en lang Række af Aar